

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

НА

Р. БЪЛГАРИЯ

№ 100-17-9

7 6 1995 г.

София

115  
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Бх. №

6 / К. 9. 4 / 95 г.

Дата 07.06.1995 г.

До  
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД  
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

*Г. Х. Бочев*  
*7.11.95 г.*  
**ДОПЪЛНИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ**

на група народни представители  
по к.г. 10/1995 г.

Уважаеми господа конституционни съдии,

Поддържахме изцяло съображенията, направени в предложението ни за обявяване противоконституционността на чл. 6 и чл. 7 от ЗВСОНИ в последната им редакция (ДВ бр. 40/1995г.).

Молим при решаване на делото да имате пред вид и следните допълнителни съображения:

1. По чл. 6. Трябва да се разбере веднъж за винаги и от всички, какво значи неприкосновеност на частната собственост, прогласена в чл. 17 от Конституцията на Република България. Зачитането на тази неприкосновеност е задължение за всички, особено за обикновения законодател.

Освен нарушаването на неприкосновеността на правото на собственост, установено с чл. 17 на Конституцията, разпоредбите на чл. 6 от ЗВСОНИ (ДВ бр. 40/1995г.), нарушават и чл. 5 /4/ от Конституцията, чрез която за местния законодател стават задължителни и разпоредбите на Европейската конвенция защита на правата на човека и основните свободи - чл. 1 от Първия протокол. Чрез разпоредбата на този текст неприкосновеността на частната собственост се потвърждава и международно-правно.

2. По чл. 7. Освен съображенията, приведени по-горе, молим да имате пред вид и следното. Новата редакция съдържа в себе си един правен абсурд, поставяйки кумулативно две условия. Първо използване на своето служебно или партийно положение. Второ придобиване без законно основание. " Кумулативното изискване на двете условия означава, че лицата, придобили имота без законно основание, т.е. с нарушаване на нормативните актове, определящи условията за правомерното придобиване, го запазват ако не са използвали при придобиването служебно или партийно положение. Това означава ратифициране на противозаконни действия, с което нарушаването на правото на собственост става още по-неоправдано. Противозаконните актове, извършени и без злоупотреба с власт или на служебно

или партийно положение са недействителни съгласно чл. 26 от ЗЗД.

От друга страна се ратифицира и придобиването на собственост при използване на служебни или партийни положения, респ. при злоупотреба с власт, ако е съществувало законно основание. Това означава отново да се узакони едно по същността си противоправно поведение, каквото е използването на служебно или партийно положение, респ. злоупотреба с власт.

Идеята на чл. 7 в първоначалната му редакция беше да се защитят добросъвестните притежатели на одържавени имоти, защото тяхната добросъвестност се предпочиташе от законодателя пред правата на собственика. И това съответствуваше на общото изискване за правна сигурност. Но при злоупотреба със служебно и партийно положение, при злоупотреба с власт, очевидно се изключва всякаква добросъвестност. Дава се предпочитаниена лице, действало ПРОТИВОПРАВНО. Отнема се в полза на такова лице ВЪЗСТАНОВЕНАТА ПО ПРАВО собственост. Всичко това е още едно флагрантно нарушение на чл. 17 ал. 3 и ал. 5 от Конституцията на Република България.

СОФИЯ, 6 май 1995г.

Съставление

Светослав Лучников, представител  
на групата народни представители  
сезирали Конституционния съд по  
Конст. г. 10/1995